

УДК 354.32:374.11

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2021.3.9>**Я. І. Самсонова**

аспірантка кафедри публічного управління та права  
Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти»  
Дніпропетровської обласної ради  
ORCID ID : 0000-0002-3195-9463

## СУЧАСНИЙ СТАН МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Загострення проблеми розвитку інтелектуального, культурного, духовно-морального потенціалу суспільства й особистості зумовило підвищення уваги держави до позашкільної освіти як потужного соціального інституту виховання та творчого розвитку особистості, який сприяє формуванню національної свідомості, загальнолюдської культури, життєвої компетентності молоді. У статті розкрито стан і перспективи розвитку механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності. Проаналізовано законодавчу базу та наукову літературу з питань визначення понять «механізм державного управління», «позашкільна освіта». Стрімке зростання соціальної значущості позашкільної освіти обумовило, як обґрунтовано автором, потребу в прогресивному розвитку останньої. Державне управління системою позашкільної освіти наголошено є багатоаспектною категорією державного управління і що розглянуто у статті як об'єкт управлінського впливу.*

*Визначено, що однією із перспектив розвитку державного управління позашкільною освітньою діяльністю є посилення регулюючої функції центральних органів управління освітою, яке виявляється у ресурсному, фінансово-економічному та організаційно-інформаційному забезпеченні позашкільної освіти. Розкрито сутність, мету, зміст та форми інформаційного забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності. Розглянуто окремі складові механізму державного управління на прикладі сфери інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності. Зокрема, проаналізовано Стратегію розвитку позашкільної освіти, та зроблено висновок про те, що недоліком цієї стратегії в розділі інформаційного забезпечення є обмеженість заходів удосконалення та розвитку управління у цій сфері та відсутність стратегічних цілей щодо розроблення, впровадження та практичного використання в даній сфері сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. На основі аналізу літературних джерел виділено принципи державного управління у сфері інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності. Зроблено висновок про те, що цілеспрямоване впровадження механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності істотно впливатиме на розвиток позашкільної освіти в Україні загалом.*

**Ключові слова:** державне управління, механізм державного управління, позашкільна освіта, система позашкільної освітньої діяльності, інформаційне забезпечення позашкільної освіти

**Постановка проблеми.** За умов інтеграції України до європейського освітнього простору та під впливом трансформаційних процесів в економіці стають актуальними питання модернізації системи освіти, пошуку нових технологій роботи всіх соціальних інститутів, пристосування молоді

до життя в умовах конкурентного середовища. Загострення проблеми розвитку інтелектуального, культурного, духовно-морального потенціалу суспільства й особистості зумовило підвищення уваги держави до позашкільної освіти як потужного соціального інституту виховання

та творчого розвитку особистості, який сприяє формуванню національної свідомості, загальнолюдської культури, життєвої компетентності молоді. У зазначених умовах одним із визначальних факторів реформування позашкільної освіти та її розвитку є удосконалення механізмів державного управління різних структурних елементів системи позашкільної освітньої діяльності, адже саме держава може забезпечити створення дієвого механізму реалізації, охорони та захисту конституційного права кожної дитини на освіту, а також закріпити законодавче підґрунтя розбудови системи позашкільної освітньої діяльності. Враховуючи тенденції розвитку інформаційного суспільства у світі та в Україні, важливим є інформаційне забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності. Оскільки галузь державного управління функціонує в умовах високої динамічності соціальних процесів, то сучасні інформаційно-комунікаційні технології мають стати невід'ємним інструментом управлінської діяльності на всіх рівнях. Їх використання у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності сприятиме вирішенню проблем щодо матеріально-технічного та кадрового забезпечення, нормативно-правового та науково-методичного супроводу тощо.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблемі дослідження теоретико-методичних основ позашкільної освіти присвячено достатньо уваги провідних вітчизняних вчених і зарубіжних учених, зокрема, ключові тези висвітлені у працях О.В. Биковської, Т.І. Суценко, Г.П. Пустовіт, В.В. Вербицького та ін. Детально основні дилеми державного управління у системі позашкільної освітньої діяльності висвітлено у розвідках А.Б. Авер'янова, Н.С. Анциперової, І.Д. Беха, К.В. Гораш, С.В. Гущиної, Л.І. Ковбасенко, Р.А. Науменко, Р.М. Рудницької, Н.Г. Протасової, О.Г. Сидорчук, О.М. Стельмах, О.В. Федорчак та ін. Втім, проблема державного регулювання у сфері інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності у вищезгаданих дослідженнях не розглядалася.

Проблема державного управління у сфері інформаційного забезпечення

позашкільної освітньої діяльності розглядалася частково і не була предметом спеціального дослідження.

**Мета статті** – дослідження сучасного стану механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності та визначення принципів такого управління.

**Виклад основного матеріалу.** Механізм управління – складна управлінська категорія. В літературі зустрічається велика кількість визначень поняття «механізму державного управління». Так, під механізмом державного управління розуміють сукупність відповідних органів законодавчої і виконавчої влади, об'єднаних у систему спільною метою для виконання завдань державного управління відповідно до їх правового статусу, та масив правових норм, що регламентують організаційні засади та процес реалізації вказаними органами свого функціонального призначення. Як слушно акцентує А.Б. Авер'янов, фундаментальними структурними елементами механізму державного управління є насамперед сукупність правових норм і система органів виконавчої влади, що регламентують не лише організаційні засади системи органів виконавчої влади, а й процеси її повноцінного розвитку та функціонування загалом [1].

Р.М. Рудницька, О.Г. Сидорчук, О.М. Стельмах зазначають, що «механізм державного управління є складною системою, яка створена штучно та має на меті, знову ж таки досягнення поставлених цілей, реалізації основоположних функцій уможливорюється завдяки чітко визначеній структурі та сукупності правових норм, засобів, методів інструменти державного впливу на об'єкт управління» [2, с. 15].

О.В. Федорчак зауважує, що механізм державного управління необхідно розглядати як цілісну систему, функціонування якої зорієнтоване на досягнення поставлених стратегічних цілей і практичне втілення державного управління. Згідно з авторською позицією, досліджувана система має визначену структуру взаємопов'язаних компонентів, важелів, інструментів впливу на об'єкт управління з відповідним правовим, нормативним та інформаційним забезпеченням та апро-

бованих методичних прийомів виконання вищепереліченого [3]. Варто додати, що дія механізму державного управління спрямована на практичне здійснення процесу управління з метою досягнення поставлених цілей, а сам механізм має визначену структуру, способи, методи, важелі, засоби, інструменти впливу на об'єкт управління. Достеменно відомо, що саме позашкільна освіта є неоціненним структурним елементом системи освіти України. Закон України «Про позашкільну освіту» згідно з Конституцією України визначає державну політику у сфері позашкільної освіти. Слушними перевагами є те, що закон включає чіткий понятійний апарат, досить ґрунтовно окреслює основні завдання позашкільної освіти, яка є однією із складових безперервної освіти і забезпечує розвиток здібностей та обдарувань вихованців, учнів і слухачів, задоволення їх інтересів, духовних запитів і потреб [4]. Так, відповідно до ст. 1 ЗУ «Про позашкільну освіту», позашкільна освіта – це сукупність знань, умінь та навичок, що отримують вихованці, учні і слухачі в позашкільних навчальних закладах у час, вільний від навчання в загальноосвітніх та інших навчальних закладах [4]. Зміцнення регулюючої функції центральних органів управління освітою, є важливою перспективою розвитку державного управління позашкільною освітньою діяльністю, що має втілюватися в ресурсному, інформаційно-організаційному фінансово-економічному забезпеченні позашкільної освіти, впорядкуванні діяльності приватних позашкільних навчальних закладів, під час розроблення довгострокових регіональних програм розвитку позашкільної освіти координації місцевих і центральних органів місцевого самоврядування та виконавчої влади.

Законодавча та нормативно-правова база позашкільної освіти почала формуватися із прийняттям законів: ЗУ «Про освіту» (1991 р.), згідно якого позашкільна освіта є невід'ємною частиною структури освіти, закріплено гарантії держави на забезпечення умов для здобуття дітьми та молоддю позашкільної освіти (ст. 38–39); ЗУ «Про позашкільну освіту» (2000 р.).

Становлення державної політики у сфері позашкільної освіти, її правові, соціально-економічні, організаційні, освітні та виховні заходи, як свідчить аналіз, можемо вважати розпочалося у червні 2000 р. із прийняттям вищенаведеного закону.

Не можливо не погодитися із твердженнями Р.А. Науменко. Автор наголошує що ці, та низка інших державних документів обумовили зміщення уваги до таких важливих аспектів розвитку особистості, як творчого, інтелектуального і духовного. Зокрема, у Концепції Державної програми роботи з обдарованою молоддю на 2006–2010 рр., схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2006 р. № 202-р, наголошено на важливості та невідкладності державної підтримки обдарованої молоді [10]. Основою забезпечення належного функціонування та постійного розвитку системи позашкільної освітньої діяльності є її законодавча база. Загалом в Україні цю діяльність регулюють понад 70 нормативно-правових актів [5].

Інформаційне забезпечення позашкільної освітньої діяльності, в першу чергу, передбачає навчально-методичний і науковий супровід діяльності закладів позашкільної освіти. Метою інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності є підвищення ефективності й удосконалення освітнього процесу в закладах позашкільної освіти у процесі навчально-методичного, наукового, інформаційного супроводу. Отже, визначення передумов реформування позашкільної освіти та розроблення концепту наукових основ модернізації; навчально-методичний та програмний супровід освітнього процесу, насамперед запровадження інноваційних педагогічних технологій, дослідницько-експериментальної роботи; відповідно до мінливих умов чинної ситуації у освітній та не тільки сфері розробка й апробація у роботу закладів позашкільної освіти освітніх і навчальних програм; актуалізація уваги щодо переваг і можливостей позашкільної освіти української науково-освітньої спільноти та громадян загалом, за допомогою каналів масової інформації з метою її популяризації становлять зміст інформаційного забезпечення сис-

теми позашкільної освітньої діяльності. Традиційними формами інформаційного забезпечення позашкільної освіти є розробка навчальних, методичних, наукових праць, серед яких: програми, підручники, посібники, методичні рекомендації тощо. На основі аналізу термінології, визначення сутності державного управління позашкільною освітою Р.А. Науменко визначає його основні структурні елементи, зокрема: державна стратегія розвитку позашкільної освіти в Україні; стратегічні напрями, фундаментальні принципи державного регулювання в досліджуваній галузі, прийоми та форми адміністративного впливу; механізми прогнозування і програмування розвитку позашкільної освіти [6]. Розглянемо окремі компоненти механізму державного управління на прикладі сфери інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності. Стратегія розвитку позашкільної освіти в Україні – це документ, який закладає загальний напрям, вектор розвитку позашкільної освіти, який був розроблений Міжнародною асоціацією позашкільної освіти спільно із представниками органів законодавчої та виконавчої влади, працівниками органів управління освітою, закладів освіти, вчених, громадськості України та інших партнерів, які займаються питаннями розвитку позашкільної освіти [5].

Варто зазначити, що науково-дослідну роботу «Розроблення сучасної концепції позашкільної освіти в умовах децентралізації». було проведено згідно з розпорядженням Президента України № 114/2017 від 29 травня 2017 р.

Результатом даного дослідження стала Концепція позашкільної освіти, яка окреслила стратегію дій і обумовила важливість та необхідність подальшої розробки відповідної стратегії. Пізніше Міжнародна асоціація позашкільної освіти спільно з Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти, Національною академією педагогічних наук України, Міністерством освіти і науки України, Національним педагогічним університетом імені М.П. Драгоманова та іншими партнерами забезпечили організацію та проведення у Києві Стратегічної сесії з розвитку позашкільної освіти (25 червня 2018 р.), де було визначено

основні вектори розвитку позашкільної освіти в Україні та розроблено документ «Стратегія розвитку позашкільної освіти», на основі якого сформовано дорожню карту стратегічного розвитку позашкільної освіти на 2019–2023 рр. У цьому документі виокремлено 5 стратегічних векторів розвитку позашкільної освіти, зокрема правовий, управлінський, освітній, інформаційний і фінансовий вектори. Розглянемо детальніше напрями розвитку позашкільної освіти в рамках інформаційного вектору (табл. 1).

Аналіз таблиці 1 дозволяє стверджувати, що державне управління у сфері інформаційного забезпечення здійснюється за 2 напрями: покращення навчально-методичного забезпечення позашкільної освіти та розвиток наукової діяльності. За першим напрямом передбачається розробка освітніх програм позашкільної освіти, підтримка видавничої діяльності та поширення інформації про систему позашкільної освіти, тобто її популяризація.

Через недостатню поінформованість громадян про переваги позашкільної освіти та взагалі про можливість її здобуття за місцем проживання місцеві органи влади не визначають пріоритетним напрямом розвиток позашкільної освіти, тому перелік послуг у цій сфері подекуди дуже обмежений, а можливість реалізувати право на позашкільну освіту в окремих населених пунктах взагалі відсутня. Саме тому забезпечення належної комунікації з громадськістю як з потенційними споживачами послуг позашкільної освіти, шляхом реалізації цілей та завдань, визначених у даній стратегії, дозволить усунути проблему недостатнього використання потенціалу позашкільної освіти та сприятиме підвищенню обізнаності громадськості про право на якісні та доступні послуги у сфері позашкільної освіти.

Зауважимо, що саме центральні та заклади позашкільної освіти, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування є відповідальними за втілення в дійсність цілепокладаючих завдань та проведення відповідних заходів.

Відповідальність за реалізацію зазначених цілей, завдань та заходів покладається на центральні та місцеві органи виконавчої

Таблиця 1

**Інформаційний вектор розвитку позашкільної освіти**

Стратегічні цілі	Стратегічні завдання розвитку позашкільної освіти
Покращення навчально-методичного забезпечення позашкільної освіти	Оновлення й удосконалення навчально-методичного супроводу закладів позашкільної освіти.
	Забезпечення педагогічних працівників, вихованців, учнів і слухачів закладів позашкільної освітньої діяльності основною навчально-методичною літературою, засобами навчання і навчальним та устаткуванням всіх без винятку учасників навчального процесу.
	ретельно продумування в деталях і ґрунтовні пропозиції щодо оновлення освітніх програм позашкільної освіти, відповідно до змін інформаційного потоку знань і каналів їх засвоєння, впровадження у закладах позашкільної освітньої діяльності.
	Згідно з сучасними підходами до уніфікації та формалізації документів, що регламентують роботу гуртка, груп та інших творчих об'єднань закладів позашкільної освіти з різною тривалістю освітнього процесу – короткотривалі, середньо-тривалі та довготривалі модернізація навчальних програм
	Налагодження тісної співпраці із регіональними видавництвами задля стимулювання видавничої діяльності у сфері позашкільної освітньої діяльності, наприклад друк програм, посібників, методичних матеріалів, підручників та іншої навчально-методичної літератури тощо.
	Розповсюдження інформації про можливості та переваги позашкільної освітньої діяльності у соціальних мережах, газетах, радіо, на телебаченні з метою популяризації позашкільної освіти та забезпечення її медійного супроводу, презентації діяльності закладів позашкільної освіти.
Розвиток наукової діяльності у сфері позашкільної освіти	«Стимулювання проведення наукових досліджень у сфері позашкільної освітньої діяльності, функціонування закладів позашкільної освіти, гуртків, груп та інших творчих об'єднань як інтелектуальної творчої діяльності, спрямованої на одержання нових знань, виділення проблемних питань та (або) пошук шляхів їх вирішення» [5].
	Розробка сучасних теорій, концепцій, методик, моделей у сфері позашкільної освітньої діяльності.
	Запровадження у закладах вищої педагогічної освіти окремої дисципліни «Педагогіка позашкільної освіти».
	Затвердженнями пріоритетними напрямками наукових досліджень вищих навчальних закладів дилем позашкільної освітньої діяльності.
	«Залучення учасників навчального процесу позашкільної освіти до здійснення науково-дослідної роботи у сфері позашкільної освіти, проведення спільних наукових досліджень закладами вищої і позашкільної освіти, провідними науковими установами країни».
	Організація та проведення наукових заходів, оприлюднення результатів наукових досліджень із позашкільної освіти у всіх чинних МОН наукових виданнях, матеріалах наукових конференцій, авторефератах, дисертаціях, словниках, енциклопедіях тощо.

Джерело: сформовано автором на основі [5]

влади, органи місцевого самоврядування та на заклади позашкільної освіти. Кінцевим очікуваним результатом реалізації дорожньої карти стратегічного розвитку позашкільної освіти на 2019–2023 рр. є забезпечення позашкільної освіти, закладів позашкільної освіти освітніми та навчальними програмами, здійснення науково-методичного супроводу позашкільної освіти, підтримка видавничої діяльності у сфері позашкільної освіти, друк програм, посібників, підручників тощо.

Недоліком даної Стратегії розвитку позашкільної освіти в розділі інформа-

ційного забезпечення, на нашу думку, є обмеженість заходів удосконалення та розвитку управління у цій сфері та відсутність стратегічних цілей щодо розроблення, впровадження та практичного використання у цій сфері сучасних інформаційно-комунікаційних технологій

Очікуваним результатом реалізації дорожньої карти стратегічного розвитку позашкільної освіти на 2019–2013 рр. є забезпечення закладів у сфері позашкільної освіти відповідними навчальними програмами, планування та реалізація забезпечення науково-методичного супроводу

позашкільної освітньої діяльності, стимулювання розвитку видавничої діяльності у цій сфері, друк відповідних програм, методичних матеріалів, посібників, підручників тощо. Недоліком даної Стратегії розвитку позашкільної освіти в розділі інформаційного забезпечення, на нашу думку, є обмеженість заходів удосконалення та розвитку управління в цій сфері та відсутність стратегічних цілей щодо розроблення, впровадження та практичного використання у цій сфері сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. У цьому контексті важливо на державному рівні забезпечити створення, розвиток і захист національних та місцевих автоматизованих систем інформування про послуги позашкільної освіти, відповідних інформаційно-телекомунікаційних мереж та інфраструктури, інтегрування їх у єдиний інформаційний простір, забезпечити сумісність і взаємодію таких систем, а також інформаційну безпеку суб'єктів, що надають та отримують послуги позашкільної освіти. На основі аналізу літературних джерел [7–10], виділимо *принципи* державного управління у сфері інформаційного забезпечення позашкільної освітньої діяльності: функціональний принцип – відповідність інформації, що поступає, суб'єкту, його задачам, функціям, потребам; принцип оптимальності або достатності й надійності інформації, який зумовлює визначення необхідної кількості інформаційних ресурсів для роботи закладів позашкільної освіти й оцінку їх якості; принцип системності, який забезпечує взаємозалежність складових частин інформаційного забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності та їх взаємодію, що має спрямування на результативність управління; принцип ефективного використання інформаційно-комунікаційних технологій передбачає використання програмних продуктів та інформаційних ресурсів у процесі державного управління позашкільною освітою, мотивацію працівників закладів позашкільної освіти до підвищення їхнього рівня володіння ІКТ на основі самостійного опанування комп'ютерних засобів і програм; принцип інформаційної безпеки, тобто оптимального співвідношення між доступом до інформації та її захистом, а також

забезпечення захисту авторських прав об'єктів інтелектуальної власності; принцип забезпечення відкритості освітніх послуг, мобільність суб'єктів освітньої взаємодії віртуалізація об'єктів навчання, наявність інформаційних обмінів;

**Висновки і пропозиції.** Цілеспрямоване впровадження механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освітньої діяльності суттєво впливатиме на розвиток позашкільної освіти в Україні. З метою удосконалення цих механізмів, найперше, необхідно акцентувати державний погляд на наступних привілейованих напрямках, як: сприяння втілення та використання інформаційно-комунікаційних технологій у процесі розвитку позашкільної освіти; трансформація сфери позашкільної освіти з огляду на забезпечення її відкритості й доступності; покращення навчально-методичного забезпечення позашкільної освіти; розвиток наукової діяльності у сфері позашкільної освіти.

### Список використаної літератури:

1. Авер'янов А.Б. Державне управління в Україні : навчальний посібник. Київ : Юрінком Інтер, 1998. 432 с. URL: <http://www.lawbook.by.ru/admin/averjanov/2-2.shtml> (дата звернення: 17.06.2021).
2. Рудніцька Р.М., Сидорчук О.Г., Стельмах О.М. Механізми державного управління: сутність і зміст. Львів : ЛІДУ НАДУ, 2005. 28 с.
3. Федорчак О.В. Класифікація механізмів державного управління *Демократичне врядування. Електронне наукове фахове видання*. 2008. № 1. URL: [http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/DeVr/2008-01/O\\_Fedorchak.pdf](http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/DeVr/2008-01/O_Fedorchak.pdf) (дата звернення: 17.06.2021).
4. Про позашкільну освіту: Закон України від 22 червня 2000 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2000. № 46.
5. Стратегія розвитку позашкільної освіти. 2018. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/23320/Stratehiiia%20Rozvytku%20Pozashkilnoi%20Osvity.pdf;jsessionid=DE7A41D-CD5E8C153394D0B2857894384?sequence=1> (дата звернення: 17.06.2021).
6. Науменко Р.А. Державне регулювання розвитку позашкільної освіти в Україні : монографія. Київ : Ін-т обдар. дитини НАПН України, 2012. 392 с.

7. Протасова Н.Г. Державне управління у сфері освіти : конспект лекцій з дисциплін нормативної частини магістерської програми за спеціальністю «Державне управління у сфері освіти». Київ : НАДУ, 2012. 60 с.
8. Гораш К.В. Інформаційне забезпечення науково-дослідної діяльності студентів у вищих навчальних закладах. *Наукові записки Малої академії наук України. Серія : Педагогічні науки*. 2012. Вип. 2. С. 204–217.
9. Гаврилук В.Ю. Теоретичні аспекти створення та функціонування інформаційно-освітнього середовища сучасного позашкільного навчального закладу. *Народна освіта*. 2016. Вип. 3. С. 49–57.
10. Науменко Р.А. Концептуальні підходи до побудови системи державного регулювання позашкільної освіти. *Державне управління: теорія та практика*. 2009. № 2. URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/DUTP/2009-2> (дата звернення: 17.06.2021).

**Samsonova Ya. Current state of mechanisms of public administration in the field of information support of the system of extracurricular educational activity**

*The aggravation of the problem of development of intellectual, cultural, spiritual and moral potential of society and the individual has led to increased attention by the state to non-school education as a powerful social institution of education and creative development of the individual, which contributes to the formation of national consciousness, human culture, life competence of young people. The article reveals the state and prospects of development of public administration mechanisms in the field of information support of the system of extracurricular educational activities. The legal framework and scientific literature on the definition of the concepts of "mechanism of public administration", "extracurricular education" are analyzed. It is substantiated that the need for progressive development of out-of-school education is conditioned by the growth of its social significance. It is noted that public administration of the extracurricular education system is considered as an object of managerial influence and a multifaceted category of public administration. It is determined that one of the prospects for the development of public administration of extracurricular educational activities is the strengthening of the regulatory function of central education authorities, which is manifested in the resource, financial, economic and organizational and informational support of extracurricular education. The essence, purpose, content and forms of information support of the system of extracurricular educational activities are revealed. Some components of the mechanism of public administration are considered on the example of the sphere of information support of out-of-school educational activity. In particular, the Strategy for the development of extracurricular education is analyzed, and it is concluded that the disadvantage of this strategy in the information support is the limited measures to improve and develop management in this area and the lack of strategic goals for the development, implementation and practical use of modern information and communication technologies. Based on the analysis of literature sources, the principles of public administration in the field of information support of extracurricular educational activities are highlighted. It is concluded that the purposeful implementation of public administration mechanisms in the field of information support of the system of extracurricular educational activities will significantly affect the development of extracurricular education in Ukraine as a whole.*

**Key words:** *public administration, mechanism of public administration, extracurricular education, system of extracurricular educational activities, information support of extracurricular education*